

ПРОТОКОЛ

№ 3

гр. Пловдив, 10.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Емил Люб. Митев

Членове: Милена Б. Рангелова
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
и прокурора Божидарка Т. Попова

Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600005 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 7 и 8 от НПК.

Образувано е по частна въззивна жалба на адв. К. Е. - защитник на обвиняемия М. Г. П., срещу първоинстанционното определение по ЧНД № 1/2023 г. на ПОС, с което по отношение на М. П. е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Обвиняемият **М. Г. П.**, доведен от А.П., се явява лично и с **адв. К. Е.**.

Обв. П.: Знам защо съм тук, защото причиних смъртта на Л.. Знам, че се обжалва мярката ми.

За Апелативна прокуратура - Пловдив се явява **прокурор Божидарка Попова**.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. Е.: Да се даде ход на делото.

Обв.П.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание, намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се частната въззивна жалба.

На страните СЕ РАЗЯСНИХА правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и доказателства.

Адв. Е.: Нямам искания за отводи и доказателства.

Обв. П.: Нямам искания за отводи и нови доказателства.

С оглед липсата на искания по този ред съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Адв. Е.: Уважаеми апелативни съдии, от името на моя подзащитен М. П., съм поставил на вашето внимание въпроса за прилагане спрямо него на по-лека мярка за неотклонение, различна от тази, която е взета с определението на Пловдивския окръжен съд. Изтъкнали сме по негово желание и аз като негов защитник възможността мярката за неотклонение, следваща по тежест - „Домашен арест“ да изпълнява ролята, необходима за изясняване на фактическата обстановка по досъдебното производство. Ще бъде максимално кратък, тъй като събрани са за много кратко време значителен брой гласни доказателства. Вярно е под формата на експертни справки, има и сведения относно съдебномедицинската ситуация. Между близки, които не са били в лоши отношения, бих казал от гледна точка на поведението на моя подзащитен П., който е помагал всячески на починалия, осигурявал му е работа, е възникнало това ситуативно престъпление с неблагоприятен изход, с тежък резултат, но аз от гледна точка на мярката за неотклонение изтъквам пред Вас като въззивна инстанция, че би могло успешно се осъществява, съобразно целите, които законът предвижда за една мярка за неотклонение по такъв случай, мярка за неотклонение „Домашен арест“ и в този смисъл съм поискал вашето произнасяне.

Обвиняемият М. Г. П. за лична защита: Моля да ми се определи „Домашен арест“. Къщата има нужда от поддръжка. Психологически вкъщи ще се чувствам по-спокоен, отколкото под стража. Аз живея сам. Това е един двор, в който има две къщи. Едната е на починалия. В къщата на починалия живее синът му и половинката му, с която нямат официален брак. Живеят от 10-12 години заедно. В другата къща живея аз сам. В гр. К. е тази къща. Моля за „Домашен арест“.

ПРОКУРОРЪТ: Прокуратурата счита, че определението на Окръжен съд - Пловдив е обосновано и законосъобразно. Относно наличието на обосновано предположение то се приема, че е налице и от защитата очевидно и от обвиняемия, поради което няма да ви губя времето. Действително за значително кратък период от време са извършени множество процесуално-следствени действия, включително и назначаване на експертизи, но важното в случая са гласните доказателства, които са събрани и преди всичко

показанията на свидетеля С.Х. и на свидетелката И.К., защото тя, доколкото е разбрах, е живяла почти на семейни начала с обвиняемия.

Относно другата кумулативно предвидена предпоставка – опасността от извършване на ново престъпление и от укриване, аз лично не съм съгласна с първоинстанционния съд, че има опасност от укриване, за което се е позовал на характеристикните справка, в която е отразено, че той 1 година е работил в И.. Има постоянен адрес и аз не виждам опасността да се укрие, но за сметка на това считам, че наличната презумпцията на чл. 63, ал. 2, т. 3 НПК за опасността от престъпление не е оборена и към настоящия момент. Говорим за тежко убийство. Няма да се спирам дали се променя квалификацията, защото видях обструкциите, които е направил адв. Е., пък и това не е моя работа, а на наблюдаващия прокурор дали ще повдигне по-тежко обвинение или няма да повдигне. Ама няма как да не се спра на съдебномедицинската експертна справка. Вие виждате, уважаеми апелативни съдии за колко и за какви увреждания става въпрос. Това е черепно-мозъчна травма, това е тежка гръдна травма със счупени множество ребра и това, не на последно място, е коремна травма. За да се разкъса сърцето, което се намира навътре, вие си представете за какво насилие става въпрос и за какъв побой. Няма да се спирам и на обстоятелството, че видите ли, можело да бъде афект или да е действал в хипотезата на чл. 118 от НК. Това пак не е работа нито на мен, нито на настоящия състав, защото са необходими съответни изследвания и назначаването на съдебномедицински и психологични експертизи, но е безспорен фактът, че въпросният конфликт, който е възникнал с взломената врата и с кражбата на въпросната ракия, за която се говори, е станал много преди въпросното отнемане на живота на пострадалия и в тази връзка са събрани свидетелски показания. То е имало конфликт между обвиняемия и пострадалия по повод на тази въпросна ракия, след което обвиняемият излиза, отива при свидетелката К., отива при свидетеля Х.. След извършване на деянието вие виждате показанията и на свидетеля Д. Л. – той си стои вътре вкъщи и заварва обвиняемият в чужда къща и обвиняемият заявява: *„Вънка го изхвърлих, иди го намери, може и да съм го убил“*. Счупва записващото устройство, което е на камерите, хвърля го в шахтата. То е иззето, разбира се, въпросът е дали ще бъде годно за изследване, след което се обажда и на К., и на Х. едва ли не да се прости с тях и да каже, че е извършил убийството, въпреки че не е искал.

Правилно Окръжният съд се е спрял на обстоятелството, което е безспорно, че за умишъла следва да се вадят изводи от действията, а не от това, което заявява обвиняемият. Не съм въобще съгласна с предложението на колегата Е. мярката за неотклонение да бъде „ДОМАШЕН АРЕСТ“, защото тук нямаме никакви хуманитарни съображения. Нито е болен, нито се изисква неговото присъствие в този дом, още повече, че този дом е в един двор с дома на наследника на пострадалия.

Именно заради това считам, че към настоящия момент най-

адекватната мярка за неотклонение следва да бъде задържане под стража, благодаря ви.

Адв. Е. /реплика/: Нямах намерение за реплика, но тъй като представителят на апелативна прокуратура задълбочи тази теза, която се отстоява и от районната прокуратура, аз искам да отбележа, че, когато в съда прокуратурата поддържа едно искане, което е по чл. 115 НК, е редно и допустимо прокурорът да обосновава с бъдещи несигурни събития, че имало евентуално жестокост и други такива обстоятелства. В същото време се казва „ама защо защитата говори за афект?!“. Ами щом прокурорът иска утежняване, аз не мога ли да искам като негов защитник, че може да има чл. 118 НК. Те могат да имат правото да ангажират вниманието на съда с чл. 116 от НК, аз нямам право да поставя въпроса по чл. 118 НК. Този подход считам, че не касае само прокурорската институция, защото в съда се аргументира задържане на едно основание, което е към момента с някакви други неща, които тепърва ще предстоят. От къде сме сигурни за тези часове какво е станало, никой няма там -дали някой друг не го е ударил, дали той не е паднал да си счупи гръдния кош примерно. Аз трябва ли да говоря в тази насока?! Не, няма да говоря повече.

Искам да уточним, че така или иначе прокурорката правилно засегна този въпрос – не една година е работил, повече години е работил той и в чужбина, и в страната. Но не е редно, когато тези години човек няма постоянна работа, а работи надомно или на частно на обекти и това да му се вменява от окръжния съд и вие да не реагирате. Поддържам това, че не може да се обвинява един човек и да му се утежнява положението с това, че липсва постоянна работа. Много хора работят непостоянно. Ето това е дискриминационно отношение.

Второ, адресът на местоживееене съвпада с адреса на местопроизшествието. Четем постоянно за убийства в апартаменти. Какво означава това? Махната е полицейската линия, оттам нататък какво? Прокуратурата и органите на досъдебното производство по този въпрос те стават вече хора, които се разпореждат с имотите на гражданите и с достъпа им до жилище? Те ли ще сменят предназначението? Ако е кола, откарват е в служба ТИЛ, стои там катастрофиралият автомобил и той е обект и доказателство на престъплението. Както и да е, но да се съдържа в аргументация на ниво окръжен съд начина на осъществяване на трудова дейност и домът, че бил една част от двора местопроизшествие. То всъщност само двор, а вътре къщата какво общо има? Трябва ли вечно и докато свърши делото никой да не живее в тази къща?

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

Обвиняемият М. Г. П.: Желая да ми се смени мярката.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдебното заседание продължава в 10:15 ч. в същия съдебен състав, секретар и страни.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мярка за неотклонение, различна от задържане под стража, не е основателно.

Споделят се съображенията на окръжния съд, че по делото са събрани редица доказателства, които се обединяват в система и имат потенциал да обосноват предположение, че обвиняемият П. е участвал в инкриминираното посегателство с квалификация по чл. 115 НК. Първият съд се е постарал да ги изброи и съпостави. Споделят се и съображенията му, с които е отхвърлил твърдението на обвиняемия, че не е искал да умъртви пострадалия – първият съд правилно е наблегнал на експертната информация за характера, интензивността и местата на попадане на многобройните удари, която ясно сочи, че П. е имал съзнание за неизбежността на резултата.

Споделима е и констатацията на ПОС за реална опасност от укриване и извършване на престъпление, ако жалбоподателят не се задържа под стража. Въпросната опасност се презюмира на основание чл. 63, ал. 2, т. 3 НПК, а данните по делото не я оборват. Напротив, коментираната опасност следва на самостоятелно основание от липсата на трайна свързаност с населеното място, в което П. живее понастоящем, както и от проявените особена агресивност и безчовечност, очертаващи висока степен на вероятност за насилническо поведение в сходна битова ситуация. Така че е крайна неподходящо на жалбоподателя да се определи втората по тежест мярка за неотклонение – задържане в дома му, който се намира в един и същи двор с къщата на сина и съжителката на умъртвения.

С оглед високия интензитет на коментираните опасности и ПАС е на становище, че обжалваната мярка за неотклонение е оптималната – мярката, която съобразява всички обстоятелства по чл. 56, ал. 3 от НПК и отговаря на целите по чл. 57 НПК.

Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1/02.01.2023г. по ч.н.д.

№ 1/23г. на ПОС, с което по отношение на обв. М. Г. П. е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10.22 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____